	تاريخ:.
ل:	شماره فاي
	پيوست:

سهامی خاص شماره ثبت:۷۶۸۱

V 0 L V 0

The **Volvo Group** (Swedish: *Volvokoncernen*; legally **Aktiebolaget Volvo**, shortened to **AB Volvo**, stylized as **VOLVO**) is a Swedish multinational manufacturing corporation headquartered in <u>Gothenburg</u>. While its core activity is the production, distribution and sale of trucks, buses and construction equipment, Volvo also supplies marine and industrial drive systems and financial services. In 2016, it was the world's second-largest manufacturer of heavy-duty trucks with its subsidiary <u>Volvo Trucks</u>. [5]

Volvo was founded in 1927. Initially involved in the automobile industry, Volvo expanded into other manufacturing sectors throughout the twentieth century. Automobile manufacturer <u>Volvo Cars</u>, also based in Gothenburg, was part of AB Volvo until 1999, when it was sold to the <u>Ford Motor Company</u>. Since 2010 Volvo Cars has been owned by the automotive company <u>Geely Holding Group</u>. Both AB Volvo and Volvo Cars share the Volvo logo and cooperate in running the <u>Volvo Museum</u> in Gothenburg, Sweden. [6]

The corporation was first listed on the <u>Stockholm Stock Exchange</u> in 1935, and was on the <u>NASDAQ</u> indices from 1985 to 2007. Volvo is one of Sweden's largest companies by market capitalisation and revenue.

گروه ولوو (به سوئدی: Volvokoncernen؛ به طور قانونی ښد د گوتنبرگ قرار دارد. در حالی که فعالیت اصلی آن تولید، توزیع و فروش کامیون، اتوبوس و تجهیزات ساختمانی است، ولوو همچنین سیستمهای محرک دریایی و صنعتی و خدمات مالی را تامین می کند. در سال ۲۰۱۶، با شرکت تابعه ولوو تراکس، دومین تولیدکننده بزرگ کامیونهای سنگین در جهان بود. [۵] ولوو در سال ۱۹۲۷ تاسیس شد. ولوو در ابتدا در صنعت خودرو فعالیت داشت، در طول قرن بیستم به سایر بخشهای تولیدی گسترش یافت. خودروساز ولوو کارز، که همچنین در گوتنبرگ مستقر است، تا سال ۱۹۹۹ بخشی از Volvo Cars هم به شرکت خودروسازی فورد فروخته شد. از سال ۲۰۱۰ ولوو کارز تحت مالکیت شرکت خودروسازی جیلی هلدینگ گروپ است. هر دو Volvo Cars های Volvo Cars آرم Volvo را به اشتراک می گذارند و در راه اندازی موزه Volvo در گوتنبرگ، سوئد همکاری می کنند. [۶] این شرکت برای اولین بار در سال ۱۹۳۵ در بورس اوراق بهادار استکهلم فهرست شد و از سال ۱۹۸۵ تا ۲۰۰۷ در شاخص های NASDAQ این شرکت برای اولین بار در سال ۱۹۵۵ در آرگر یکی از بزرگترین شرکت های سوئد است.

	تاريخ:.
ل:	شماره فای
	پيوست:

History

تاريخچه

Early years and international expansion

The first Volvo car, a <u>Volvo ÖV 4</u>, left the assembly line on 14 April 1927. left ترک کرد.

The brand name *Volvo* was originally registered as a trademark in May 1911, with the intention to be used for a new series of <u>SKF ball bearings</u>. It means "I roll" in <u>Latin</u>, conjugated from "volvere". The idea was shortlived, and SKF decided to simply use its initials as the trademark for all its bearing products. [9]

In 1924, <u>Assar Gabrielsson</u>, an SKF sales manager, and <u>Gustav Larson</u>, a <u>KTH</u> educated engineer, decided to start construction of a Swedish car. They intended to build cars that could withstand the rigours of the country's rough roads and cold temperatures.¹

سالهای اولیه و گسترش بین المللی

نام تجاری ولوو در ابتدا به عنوان یک علامت تجاری در ماه مه ۱۹۱۱ ثبت شد و قصد داشت برای سری جدید بلبرینگ های SKF استفاده شود. این در لاتین به معنای "غلت می کنم" است که از "volvere" ترکیب شده است. این ایده کوتاه مدت بود، و SKF تصمیم گرفت به سادگی از حروف اول خود به عنوان علامت تجاری برای همه محصولات خود استفاده کند.

	تاريخ:.
يل:	شماره فا
	پيوست:

In 1924, Assar Gabrielsson, an SKF sales manager, and Gustav Larson, a KTH educated engineer, decided to start construction of a Swedish car. They intended to build cars that could withstand the rigours of the country's rough roads and cold temperatures. [10]

AB Volvo began activities on 10 August 1926. After one year of preparations involving the production of ten prototypes, the firm was ready to commence the car-manufacturing business within the SKF group. The Volvo Group itself considers it started in 1927, when the first car, a Volvo ÖV 4, rolled off the production line at the factory in Hisingen, Gothenburg. [111] Only 280 cars were built that year. [121] The first truck, the "Series 1", debuted in January 1928, as an immediate success and attracted attention outside the country. [9] In 1930, Volvo sold 639 cars, [12] and the export of trucks to Europe started soon after; the cars did not become well known outside Sweden until after World War II. [12] AB Volvo was introduced at the Stockholm Stock Exchange in 1935 and SKF then decided to sell its shares in the company. By 1942, Volvo acquired the Swedish precision engineering company Svenska Flygmotor (later renamed as Volvo Aero)

در سال ۱۹۲۴، عصار گابریلسون، مدیر فروش SKF، و گوستاو لارسون، مهندس تحصیل کرده KTH، تصمیم گرفتند ساخت یک ماشین سوئدی را آغاز کنند. آنها قصد داشتند اتومبیل هایی بسازند که بتوانند در برابر سختی جاده های ناهموار کشور و دمای سرد مقاومت کنند.[۱۰]

AB Volvo فعالیت خود را در ۱۰ اوت ۱۹۲۶ آغاز کرد. پس از یک سال آماده سازی شامل تولید ده نمونه اولیه، شرکت آماده بود تا تجارت خودروسازی را در گروه SKF آغاز کند. خود گروه ولوو معتقد است که در سال ۱۹۲۷ شروع شد، زمانی که اولین خودرو، Volvo ÖV 4، از خط تولید در کارخانه در Hisingen، گوتنبرگ خارج شد.[۱۱] تنها ۲۸۰ اتومبیل در آن سال ساخته شد.[۱۲] اولین کامیون، "سری ۱"، در ژانویه ۱۹۲۸، به عنوان یک موفقیت فوری و توجه خارج از کشور را به خود جلب کرد.[۹] در سال ۱۹۳۰، ولوو ۶۳۹ خودرو فروخت، [۱۲] و صادرات کامیون به اروپا بلافاصله پس از آن آغاز شد. این خودروها تا پس از جنگ جهانی دوم در خارج از سوئد به خوبی شناخته نشدند.[۱۲] AB Volvo در سال ۱۹۳۵ در بورس استکهلم معرفی شد و SKF پس از آن تصمیم به فروش سهام خود در این شرکت گرفت. در سال ۱۹۴۲، ولوو شرکت مهندسی دقیق سوئدی Svenska Flygmotor (که بعداً به Volvo Aero تغییر نام داد) را خریداری کرد.

	تاريخ:.
ل:	شماره فای
	پيوست:

Pentaverken, which had manufactured engines for Volvo, was acquired in 1935, providing a secure supply of engines and entry into the marine engine market. [13]

The first bus, named B1, was launched in 1934, and aircraft engines were added to the growing range of products at the beginning of the 1940s. Volvo was also responsible for producing the <u>Stridsvagn m/42</u>. In 1963, Volvo opened the <u>Volvo Halifax Assembly</u> plant, the first assembly plant in the company's history outside of Sweden in <u>Halifax</u>, Nova Scotia, Canada.

In 1950, Volvo acquired the Swedish <u>construction</u> and <u>agricultural equipment</u> manufacturer <u>Bolinder-Munktell</u>. Bolinder-Munktell was renamed as Volvo BM in 1973. In 1979, Volvo BM's agricultural equipment business was sold to <u>Valmet</u>. Later, through restructuring and acquisitions, the remaining construction equipment business became <u>Volvo Construction Equipment</u>.

In the 1970s, Volvo started to move away from car manufacturing to concentrate more on heavy commercial vehicles. The car division focused on models aimed at upper middle-class customers to improve its profitability.

پنتاورکن که موتورهایی برای ولوو تولید میکرد، در سال ۱۹۳۵ خریداری شد و عرضه مطمئن موتورها و ورود به بازار موتورهای دریایی را فراهم کرد.[۱۳]

اولین اتوبوس به نام B1 در سال ۱۹۳۴ راه اندازی شد و موتورهای هواپیما در آغاز دهه ۱۹۴۰ به طیف رو به رشد محصولات اضافه شدند. ولوو همچنین مسئول تولید Stridsvagn m/42 بود. در سال ۱۹۶۳، ولوو کارخانه مونتاژ ولوو هالیفاکس، اولین کارخانه مونتاژ در تاریخ شرکت در خارج از سوئد را در هالیفاکس، نوا اسکوشیا، کانادا افتتاح کرد.

در سال ۱۹۵۰، ولوو شرکت سوئدی سازنده تجهیزات ساخت و ساز و کشاورزی بولیندر –مونکتل را خریداری کرد. –Bolinder Munktell در سال ۱۹۷۳ به Volvo BM تغییر نام داد.[۱۵] در سال ۱۹۷۹، تجارت تجهیزات کشاورزی Volvo BM به Valmet فروخته شد.[۱۶] بعداً، از طریق بازسازی و خرید، باقیمانده تجارت تجهیزات ساختمانی به تجهیزات ساختمانی ولوو تبدیل شد.[۱۴]

در دهه ۱۹۷۰، ولوو شروع به دور شدن از خودروسازی برای تمرکز بیشتر بر روی خودروهای سنگین تجاری کرد. بخش خودرو برای بهبود سودآوری خود بر روی مدل هایی متمرکز شد که مشتریان طبقه متوسط را هدف قرار می دادند.

Partnerships and merging attempts

مشارکت و تلاش برای ادغام

In 1977, Volvo tried to combine operations with rival Swedish automotive group <u>Saab-Scania</u>, but the latter company rejected it. [9]

	تاريخ:.
بل:	شماره فا
	پيوست:

Between 1978^[9] and 1981, Volvo acquired Beijerinvest, a trading company involved in the oil, food, and finance businesses. In 1981, those sectors represented about three quarters of Volvo's revenue, while the automotive sector amounted for most of the rest. In 1982, the company completed the acquisition of White Motor Corporation's assets. [17]

In the early 1970s, French manufacturer Renault and Volvo started to collaborate. In 1978, Volvo Car Corporation was spun off as a separate company within the Volvo group and Renault acquired a minority stake, ^[9] before selling it back in the 1980s after a restructuring. ^[18] In the 1990s, Renault and Volvo deepened their collaboration and both companies partnered in purchasing, research and development and quality control while increasing their cross-ownership. Renault would assist Volvo with entry-level and medium segment vehicles and in return, Volvo would share technology with Renault in upper segments. In 1993, a 1994 Volvo-Renault merger deal was announced. The deal was barely accepted in France, but it was opposed in Sweden, and the Volvo shareholders and company board voted against it. [9][18] The alliance was officially dissolved in February 1994 and Volvo sold off its minority Renault stake in 1997. [9] In the 1990s, Volvo also divested from most of its activities outside vehicles and engines.

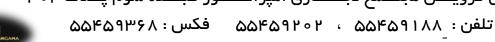
در سال ۱۹۷۷، ولوو تلاش کرد تا عملیات خود را با گروه خودروسازی سوئدی رقیب ساب اسکانیا ترکیب کند، اما شرکت دوم آن را رد کرد.[۹]

بین سالهای ۱۹۷۸[۹] و ۱۹۸۱، ولوو Beijerinvest، یک شرکت تجاری در گیر در تجارت نفت، غذا و امور مالی را خریداری کرد. در سال ۱۹۸۱، این بخش ها حدود سه چهارم از درآمد ولوو را تشکیل می دادند، در حالی که بخش خودرو بیشتر بقیه را تشکیل می داد. در سال ۱۹۸۲، شرکت تملک دارایی های شرکت وایت موتور را تکمیل کرد.[۱۷]

در اوایل دهه ۱۹۷۰، سازنده فرانسوی رنو و ولوو شروع به همکاری کردند.[۱۸] در سال ۱۹۷۸، شرکت خودروسازی ولوو به عنوان یک شرکت جداگانه در گروه ولوو[۱۹] منحل شد و رنو سهام اقلیت را به دست آورد، [۹] قبل از اینکه آن را در دهه ۱۹۸۰ پس از بازسازی مجدد بفروشد.[۱۸] در دهه ۱۹۹۰، رنو و ولوو همکاری خود را عمیق تر کردند و هر دو شرکت در خرید، تحقیق و توسعه و کنترل کیفیت شریک شدند و در عین حال مالکیت متقابل خود را افزایش دادند. رنو با خودروهای کلاس پایه و متوسط به ولوو کمک می کند و در مقابل، ولوو فناوری را با رنو در بخشهای بالاتر به اشتراک می گذارد. در سال ۱۹۹۳، قرارداد ادغام ولوو و رنو در سال ۱۹۹۴ اعلام شد. این معامله به سختی در فرانسه پذیرفته شد، اما در سوئد با آن مخالفت شد و سهامداران و هیئت مدیره شرکت ولوو به آن رای منفی دادند.[۹][۱۸] این اتحاد رسماً در فوریه ۱۹۹۴ منحل شد و ولوو سهام اقلیت رنو خود را در سال ۱۹۹۷ فروخت.[۹] در دهه ۱۹۹۰، ولوو نیز از بیشتر فعالیت های خود در خارج از خودروها و موتورها صرف نظر کرد

In 1991, the Volvo Group participated in a joint venture with Japanese automaker Mitsubishi Motors at the former DAF plant in Born, Netherlands. The operation, branded NedCar, began producing the first generation Mitsubishi Carisma alongside the Volvo S40/V40 in 1996. [20][21] During the 1990s, Volvo also partnered with the American manufacturer General Motors. In 1999, the European Union blocked a merger with Scania AB

در سال ۱۹۹۱، گروه ولوو در یک سرمایه گذاری مشترک با خودروساز ژاپنی میتسوبیشی موتورز در کارخانه سابق DAF در بورن هلند شرکت کرد. این عملیات، با نام تجاری NedCar، شروع به تولید نسل اول میتسوبیشی کاریسما در کنار ولوو S40/V40 در سال ۱۹۹۶

	تاريخ:.
ل:	شماره فای
	پيوست:

سهامی خاص مماره ثبت:۷۶۸۱

کرد.[۲۰][۲۰] در طول دهه ۱۹۹۰، ولوو همچنین با سازنده آمریکایی جنرال موتورز شریک شد. در سال ۱۹۹۹، اتحادیه اروپا از ادغام با اسکانیا AB جلوگیری کرد

Volvo excavator on construction site in Tomaszów Mazowiecki, Poland

بیل مکانیکی Volvo در محل ساخت و ساز در Tomaszów Mazowiecki، لهستان

Refocusing on heavy vehicles

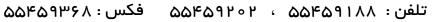
تمرکز مجدد روی وسایل نقلیه سنگین

In January 1999, Volvo Group sold Volvo Car Corporation to Ford Motor Company for \$6.45 billion. The division was placed within Ford's <u>Premier Automotive Group</u> alongside <u>Jaguar</u>, <u>Land Rover</u> and <u>Aston Martin</u>. Volvo engineering resources and components would be used in various Ford, Land Rover and Aston Martin products, with the second generation <u>Land Rover Freelander</u> designed on the same platform as the second generation Volvo S80. The Volvo T5 petrol engine was used in the <u>Ford Focus</u> ST and RS performance models, and Volvo's satellite navigation system was used on certain Aston Martin Vanquish, DB9 and V8 Vantage models. [22][23][24] In November 1999, Volvo Group purchased a 5% stake in Mitsubishi Motors, as part of a partnership deal for the truck and bus business. [25] In 2001, after <u>DaimlerChrysler</u> bought a large Mitsubishi Motors stake, [26] Volvo sold its shares to the former. [27]

در ژانویه ۱۹۹۹، گروه ولوو شرکت خودروسازی ولوو را به قیمت ۶٬۴۵ میلیارد دلار به شرکت خودروسازی فورد فروخت. این بخش در گروه خودروسازی برتر فورد در کنار جگوار، لندرور و استون مارتین قرار گرفت. منابع و اجزای مهندسی ولوو در محصولات مختلف فورد، لندرور و استون مارتین استفاده خواهند شد، با نسل دوم لندرور فریلندر که بر روی پلتفرم مشابه نسل دوم ولوو S80 طراحی شده است. موتور بنزینی ولوو T5 در مدلهای عملکرد فورد فوکوس

تهران خیابان قزوین مجتمع تجساری امپراطسور طبقه سوم پلاک ۳۰۴

	تاريخ:.
ل:	شماره فای
	پيوست:

ST و RS و سیستم ناوبری ماهوارهای ولوو در برخی از مدلهای DB9 Aston Martin Vanquish و DB9 استفاده شد. [۲۲][۲۳][۲۳] و RS و سیستم ناوبری ماهوارهای ولوو در برخی از مدلهای ۱۹۹۹، گروه ولوو ۵ درصد از سهام میتسوبیشی موتورز را به عنوان بخشی از یک قرارداد مشارکت برای تجارت کامیون و اتوبوس خریداری کرد. [۲۵] در سال ۲۰۰۱، پس از خرید دایملر کرایسلر سهام بزرگ میتسوبیشی موتورز، [۲۶] ولوو سهام خود را به سابق فروخت.

Renault Véhicules Industriels (which included Mack Trucks, but not Renault's stake in Irisbus) was sold to Volvo during January 2001, and Volvo renamed it Renault Trucks in 2002. Renault became AB Volvo's biggest shareholder, with a 19.9% stake (in shares and voting rights) as part of the deal. Renault increased its shareholding to 21.7% by 2010. Page 1291

AB Volvo acquired 13% of the shares in the Japanese truck manufacturer <u>Nissan Diesel</u> (later renamed UD Trucks) from <u>Nissan</u> (part of the <u>Renault-Nissan Alliance</u>) during 2006, becoming a major shareholder. Volvo Group took complete ownership of Nissan Diesel in 2007 to extend its presence in the Asian Pacific market.

Renault Vehicules Industriels (که شامل Renault Vehicules Industriels) در ژانویه ۲۰۰۱ به Volvo فروخته شد و Nack Trucks در سال ۲۰۰۲ آن را Renault Trucks تغییر نام داد. رنو بزرگترین سهامدار ۷۵۱۷۵ در سال ۲۰۰۲ آن را Renault Trucks تغییر نام داد. رنو بزرگترین سهامدار ۱۹٫۹ سهام و سهام (سهم) شد. حقوق) به عنوان بخشی از معامله. [۲۸] رنو تا سال ۲۰۱۰ سهم خود را به ۲۱٫۷ درصد افزایش داد. [۲۹]

Renault sold 14.9% of their stake in AB Volvo in October 2010 (comprising 14.9% of the share capital and 3.8% of the voting rights) for €3.02 billion. This share sale left Renault with around 17.5% of Volvo's voting rights. [29] Renault sold their remaining shares in December 2012 (comprising 6.5% of the share capital and 17.2% of the voting rights at the time of transaction) for €1.6 billion, leaving Swedish industrial investment group Aktiebolaget Industrivärden as the largest shareholder, with 6.2% of the share capital and 18.7% of the voting rights. [31][32] That same year, Volvo sold Volvo Aero to the British company GKN. [33] In 2017 Volvo Cars owner Geely became the largest Volvo shareholder by number of shares after acquiring an 8.2% stake, displacing Industrivärden. Industrivärden kept more voting rights than Geely (Geely getting a 15.8%). [34]

In December 2013, Volvo sold its <u>Volvo Construction Equipment Rents</u> division to <u>Platinum Equity</u>. In November 2016, Volvo announced its intention of divesting its Government Sales division, made up mainly of Renault Trucks' Renault Trucks Defense but also of <u>Panhard</u>, <u>ACMAT</u>, <u>Mack Defense</u> in the United States, and Volvo Defense. The project for selling the division was later abandoned and, in May 2018, Volvo reorganized Renault Trucks Defense and renamed it Arquus.

رنو ۱۴٫۹ درصد از سهام خود در Volvo را در اکتبر ۲۰۱۰ (شامل ۱۴٫۹ درصد از سرمایه سهام و ۳٫۸ درصد از حق رای) به مبلغ ۳٫۰۲ میلیارد یورو فروخت. این فروش سهم حدود ۱۷٫۵ درصد از حق رای ولوو را برای رنو به ارمغان آورد.[۲۹] رنو باقی مانده سهام خود را در دسامبر ۲۰۱۲ (شامل ۶٫۵ درصد از سرمایه سهام و ۱۷٫۲ درصد از حق رای در زمان معامله) به مبلغ ۱٫۶ میلیارد یورو فروخت و گروه سرمایه گذاری صنعتی سوئدی Aktiebolaget Industrivarden با ۶٫۲ درصد از سهام را به عنوان بزرگترین سهامدار باقی گذاشت. سرمایه سهام و ۱۸٫۷ درصد از حق رای.[۳۱] در همان سال، ولوو ولوو آئرو را به شرکت بریتانیایی GKN فروخت.[۳۳] در سال ۲۰۱۷،

	تاريخ:.
يل:	شماره فا
	پيوست:

جیلی، مالک ولوو کارز، پس از تصاحب ۸٫۲ درصد از سهام، به بزرگترین سهامدار ولوو از نظر تعداد سهام تبدیل شد و جانشین Industrivärden شد. Industrivärden حق رای بیشتری نسبت به Geely داشت

In December 2018, Volvo announced it intended to sell a 75.1% controlling stake of its car <u>telematics</u> subsidiary WirelessCar to <u>Volkswagen</u> with the aim of focusing on telematics for commercial vehicles.^[38] The sale was completed in March 2019.^[39]

In December 2019, Volvo and <u>Isuzu</u> announced their intention of forming a <u>strategic alliance</u> on commercial vehicles. As part of the agreement, Volvo would sell UD Trucks to Isuzu. The "final agreements" for the alliance were signed in October 2020, with UD Trucks sale pending on regulatory clearances. The sale was completed in April 2021. [42]

In the early 2020s, Volvo partnered with other manufacturers to deploy infrastructure for non-<u>hydrocarbon</u> energies. In April 2020, Volvo and <u>Daimler</u> (later <u>Daimler Truck</u>) announced that the former planned to acquire half of Daimler's <u>fuel cell</u> business, forming a joint venture between the two companies. [43] In March 2021, the fuel cell business was reorganised as a joint venture called Cellcentric. [44] In December 2021, Volvo, Daimler Truck, and <u>Traton</u> agreed to the formation of an equally owned joint venture aimed to build an <u>electric vehicle charging network</u> for heavy vehicles in Europe. [45] In December 2022, the joint venture (called Commercial Vehicle Charging Europe) began operations under the <u>trade name</u> Milence

در دسامبر ۲۰۱۸، ولوو اعلام کرد که قصد دارد ۷۵٫۱٪ از سهام کنترلی شرکت تابعه تلماتیک خودرو WirelessCar خود را به فولکس واگن با هدف تمرکز بر تله ماتیک برای وسایل نقلیه تجاری بفروشد.[۳۸] فروش در مارس ۲۰۱۹ تکمیل شد.[۳۹]

در دسامبر ۲۰۱۹، ولوو و ایسوزو قصد خود را برای تشکیل یک اتحاد استراتژیک در مورد وسایل نقلیه تجاری اعلام کردند. به عنوان بخشی از قرارداد، ولوو UD Trucks را به ایسوزو می فروشد.[۴۰] «توافق نامههای نهایی» برای اتحاد در اکتبر ۲۰۲۰ امضا شد و فروش Trucks در انتظار مجوزهای نظارتی بود.[۴۱] فروش در آوریل ۲۰۲۱ تکمیل شد.[۴۲]

در اوایل دهه ۲۰۲۰، ولوو با سایر سازندگان برای استقرار زیرساختها برای انرژیهای غیر هیدروکربنی شریک شد. در آوریل ۲۰۲۰، ولوو و دایملر (بعدها کامیون دایملر) اعلام کردند که اولی قصد دارد نیمی از کسب و کار پیل سوختی دایملر را به دست آورد و یک سرمایه گذاری مشترک بین دو شرکت تشکیل دهد.[۴۳] در مارس ۲۰۲۱، کسب و کار پیل سوختی به عنوان یک سرمایه گذاری مشترک به نام Cellcentric سازماندهی شد.[۴۴] در دسامبر ۲۰۲۱، ولوو، کامیون دایملر و تراتون با تشکیل یک سرمایه گذاری مشترک با مالکیت برابر با هدف ایجاد یک شبکه شارژ خودروهای الکتریکی برای وسایل نقلیه سنگین در اروپا موافقت کردند.[۴۵] در دسامبر ۲۰۲۲، سرمایه گذاری مشترک (به نام Milence شرک به فعالیت کرد.

In April 2021, Volvo announced that it had signed up a new partnership with steel manufacturer <u>SSAB</u> to develop fossil fuel-free steel for future use in Volvo's vehicles. The partnership is derived from SSAB's own green steel venture, HYBRIT. 48

In November 2023, Volvo acquired Proterra's battery business for US\$210 million. [49]

تهران خیابان قزویان مجتمع تجاری امپراطور طبقه سوم پاک ۳۰۴ تلفن : ۵۵۴۵۹۱۸۸ ، ۵۵۴۵۹۲۰۲ فکس : ۵۵۴۵۹۱۸۸

	تاريخ:.
ل:	شماره فای
	پيوست:

سهامی خاص مماره ثبت:۷۶۸۱

Volvo has announced that it is developing <u>trucks with combustion engines</u> that run on hydrogen. Commercial tests will begin in early 2026

در آوریل ۲۰۲۱، ولوو اعلام کرد که برای توسعه فولاد بدون سوخت فسیلی برای استفاده آتی در وسایل نقلیه ولوو، همکاری جدیدی با تولیدکننده فولاد SSAB امضا کرده است.[۴۷] این مشارکت از سرمایه گذاری فولاد سبز خود HYBRIT ،SSAB، مشتق شده است.[۴۸]

در نوامبر ۲۰۲۳، ولوو تجارت باتری Proterra را به مبلغ ۲۱۰ میلیون دلار خریداری کرد. [۴۹]

ولوو اعلام کرده که در حال توسعه کامیون هایی با موتورهای احتراقی است که با هیدروژن کار می کنند. آزمایشات تجاری در اوایل سال ۲۰۲۶ آغاز خواهد شد

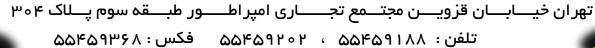
Corporate

شركتي

Volvo Museum in Gothenburg

موزه ولوو در گوتنبرگ

	تاريخ:.
ل:	شماره فای
	پيوست:

تجارتBusiness

Volvo Group's operations include:

- <u>Volvo Trucks</u> (midsize-duty trucks for regional transportation and heavy-duty trucks for long-distance transportation, as well as heavy-duty trucks for the construction work segment)
- <u>Mack Trucks</u> (light-duty trucks for close distribution and heavy-duty trucks for long-distance transportation)
- <u>Renault Trucks</u> (heavy-duty trucks for regional transportations and heavy-duty trucks for the construction work segment)
- Arquus (military vehicles)^[51]
- Dongfeng Commercial Vehicles (45%) (trucks)
- VE Commercial Vehicles Limited Ltd., India (VECV), a joint venture between Volvo Group and Eicher Motors Limited in which Volvo holds 45.6% (trucks and buses)
- Volvo Construction Equipment (construction equipment)
- SDLG (70%) (construction equipment)
- Volvo Group Venture Capital (corporate investment company)
- Volvo Buses (complete buses and bus chassis for city traffic, line traffic and tourist traffic)
- <u>Volvo Financial Services</u> (customer financing, inter-group banking, as real estate administration)
- <u>Volvo Penta</u> (marine engine systems for leisure boats and commercial shipping, diesel engines and drive systems for industrial applications)
- Volvo Energy (management and support for electric vehicles, batteries and electrification networks)^[52]

According to the company, in 2021 almost two thirds (62%) of its revenue came from trucks and services related to them. Second came construction equipment (25%), and the rest was from buses, marine engines, and minor operations, each of them below 5%

فعالیت های گروه ولوو عبار تند از:

کامیون های ولوو (کامیون های متوسط برای حمل و نقل منطقه ای و کامیون های سنگین برای حمل و نقل مسافت های طولانی و همچنین کامیون های سنگین برای بخش کارهای ساختمانی)

Mack Trucks(کامیون های سبک برای توزیع نزدیک و کامیون های سنگین برای حمل و نقل از راه دور)

کامیون های رنو (کامیون های سنگین برای حمل و نقل منطقه ای و کامیون های سنگین برای بخش کارهای ساختمانی)

Arquus (وسايل نقليه نظامي) [۵۱]

وسایل نقلیه تجاری دانگ فنگ (۴۵٪) (کامیون)

VECV)، سرمایه گذاری مشترک بین VE Commercial Vehicles Limited بین Volvo Group و Volvo Group و Volvo Group و Volvo Group که ولوو ۴۵٫۶٪ (کامیون و اتوبوس) را در اختیار دارد.

تجهيزات ساختماني ولوو (تجهيزات ساختماني)

\$50 (SDLG) (تجهيزات ساختماني)

ولوو گروه سرمایه گذاری خطرپذیر (شرکت سرمایه گذاری شرکتی)

تهران خیابان قزویان مجتمع تجاری امپراطور طبقه سوم پاک ۳۰۴ تلفن : ۵۵۴۵۹۱۸۸ ، ۵۵۴۵۹۲۰۲ فکس : ۵۵۴۵۹۱۸۸

	تاريخ:.
ل:	شماره فای
	پيوست:

سهامی خاص مماره ثبت:۷۶۸۱

اتوبوسهای ولوو (اتوبوسها و شاسیهای اتوبوس کامل برای ترافیک شهری، ترافیک خط و ترافیک توریستی) خدمات مالی ولوو (تامین مالی مشتری، بانکداری بین گروهی، به عنوان اداره املاک و مستغلات) ولوو پنتا (سیستم موتورهای دریایی برای قایق های تفریحی و کشتیرانی تجاری، موتورهای دیزلی و سیستم های محرک برای کاربردهای منعته)

Volvo Energy (مديريت و پشتيباني از وسايل نقليه الكتريكي، باتريها و شبكههاي الكتريكي) [۵۲]

به گفته این شرکت، در سال ۲۰۲۱ تقریباً دو سوم (۶۲٪) در آمد آن از کامیون ها و خدمات مربوط به آنها بود. دوم تجهیزات ساخت و ساز (۲۵٪)، و بقیه مربوط به اتوبوس، موتورهای دریایی، و عملیات جزئی، هر یک از آنها زیر ۵٪ بود.

Production facilities

امكانات توليد

Volvo has various production facilities. As of 2022, it has plants in 19 countries, with 10 other countries having independent assemblers of Volvo products. The company also has product development, distribution, and logistics centers. [54] Its first plant for vehicle assembly, on the Hisingen island, was owned by SKF until it was made part of the Volvo company in 1930. [9] That year, Volvo acquired its supplier of engines in Skövde (Pentavarken). [55] In 1942, Volvo acquired its supplier of transmissions, Köpings Mekaniska Verkstad, [56] located in the town of Köping. In 1954, Volvo built a new truck assembly plant in Gothenburg and, in 1959—[9] 1964, [57] a car assembly plant in Torslanda. [9] The first truly branched away plant of Volvo was the Floby gearbox plant (100 kilometers to the northeast of Gothenburg), incorporated in 1958. In the 1960s and early 1970s, Volvo and its assembly partners opened plants in Canada, Belgium, Malaysia, [55] and Australia. [58] In the early part of that period Volvo also started to venture into vehicles other than passenger cars and road-going commercial vehicles by acquiring the Eskilstuna plant (Bolinder-Munktell). [55] From the 1970s onwards, Volvo set up various facilities (Bengtsfors, Lindesberg, Vara, Tanumshede, Färgelanda, [55] Borås [59]), most of them within a 150 kilometer radius of Gothenburg, [55] and gradually acquired the Dutch DAF car plants. [9] It also established its first South American plant in Curitiba, Brazil.

ولوو امکانات تولید مختلفی دارد. از سال ۲۰۲۲، این شرکت در ۱۹ کشور کارخانه دارد و ۱۰ کشور دیگر مونتاژکنندگان مستقل محصولات ولوو دارند. این شرکت همچنین دارای مراکز توسعه محصول، توزیع و تدارکات است. [۵۴] اولین کارخانه آن برای مونتاژ خودرو، در جزیره هیزینگن، Skövde تحت مالکیت SKF بود تا اینکه در سال ۱۹۳۰ بخشی از شرکت ولوو شد. [۹] در آن سال، ولوو تامین کننده موتورهای خود را در Köpings Mekaniska Verkstad به دست آورد. [۵۵] در سال ۱۹۴۲، ولوو تامین کننده گیربکس خود، Mekaniska Verkstad در شهر کوپینگ را خریداری کرد. در سال ۱۹۵۴، ولوو یک کارخانه مونتاژ کامیون جدید در گوتنبرگ و در سالهای ۱۹۵۹–۱۹۶۴، [۶۵] واقع در شهر کوپینگ را خریداری کرد. در سال ۱۹۵۹، ولوو یک کارخانه مونتاژ کامیون جدید در گوتنبرگ و در سالهای ۱۹۵۹–۱۹۶۴، کو توزیرگ بود که در سال ۱۹۵۸ تأسیس شد. در دهه ۱۹۶۰ و اوایل دهه ۱۹۷۰، ولوو و شرکای مونتاژ آن کارخانه هایی را در کانادا، بلژیک، مالزی گوتنبرگ) بود که در سال ۱۹۵۸ در اوایل آن دوره ولوو با خرید کارخانه ای ۱۹۷۸، ولوو و شرکای مونتاژ آن کارخانه هایی را در کانادا، بلژیک، مالزی افتتاح کردند. آ و استرالیا. [۵۸] در اوایل آن دوره ولوو با خرید کارخانه ای کرد. [۵۵] از دهه ۱۹۷۰ به بعد، ولوو تأسیسات مختلفی را راه گذاری در وسایل نقلیه غیر از خودروهای سواری و وسایل نقلیه تجاری جاده ای کرد. [۵۵] از دهه ۱۹۷۰ به بعد، ولوو تأسیسات مختلفی را راه اندازی کرد (Borås [59]، Färgelanda ،Tanumshede ،Vara ،Lindesberg ،Bengtsfors)

	تاريخ:.
ل:	شماره فایا
	پيوست:

شعاع ۱۵۰ کیلومتری گوتنبرگ [۵۵] بودند و به تدریج DAF هلندی را به دست آورد. کارخانه های اتومبیل.[۹] همچنین اولین کارخانه آمریکای جنوبی خود را در کوریتیبا، برازی تأسیس کرد

olvo Penta is a Swedish marine and industrial engine manufacturer, a joint stock company within the Volvo Group. Volvo Penta evolved from a foundry in Skövde 1907, when the first marine engine, the B1, was manufactured. The name Penta was created about 1916.[2] The Penta company soon became an established internal combustion engine manufacturer, which in 1927 delivered the engine for Volvo's first passenger car.

Volvo acquired Penta in 1935 and Volvo Penta has been part of the Volvo Group since then. It now provides internal combustion engines (ICEs) and complete power systems to the marine industry, power-generating equipment, and similar industrial applications. The business also manufacturers sterndrive and inboard drive systems such as the Volvo Penta IPS. [3] The engine program comprises petroleum fuel (diesel and gasoline) engines with power outputs of between 7.5 and 1,500 kilowatts (10 and 2,039 PS; 10 and 2,012 bhp).

یک شرکت سوئدی سازنده موتورهای دریایی و صنعتی است که یک شرکت سهامی در گروه Volvo است. ولوو پنتا از یک کارخانه ریخته گری در Skövde در سال ۱۹۰۷ تکامل یافت، زمانی که اولین موتور دریایی، B1، تولید شد. نام پنتا در سال ۱۹۱۶ ایجاد شد.[۲] شرکت پنتا خیلی زود به یک تولیدکننده موتور احتراق داخلی تبدیل شد که در سال ۱۹۲۷ موتور اولین خودروی سواری ولوو را تحویل داد. ولوو پنتا را در سال ۱۹۳۵ خریداری کرد و ولوو پنتا از آن زمان تا کنون بخشی از گروه ولوو بوده است. اکنون موتورهای احتراق داخلی (ICE) و سیستم های قدرت کامل را برای صنایع دریایی، تجهیزات تولید برق و کاربردهای صنعتی مشابه فراهم می کند. این کسبوکار همچنین سیستم های درایو داخلی و استرندریو مانند Volvo Penta IPS را تولید می کند. [۳] برنامه موتور شامل موتورهای سوخت نفتی (دیزل و بنزین) با توان خروجی بین ۷٫۵ تا ۱۵۰۰ کیلووات (۱۰ و ۲۰۳۹ اسب بخار؛ ۱۰ و ۲۰۱۲ اسب بخار) است.

A Volvo Penta TAMD120 diesel engine, built 1970-1983

یک موتور دیزلی ولوو پنتا TAMD120، ساخت ۱۹۷۰–۱۹۸۳

	تاريخ:.
شماره فایل:	
	پيوست:

History

تاريخچه

In 1868, engineer Johan George Grönvall, also known as John G. Grönvall, founded a mechanical workshop and foundry in Skövde, Sweden. The company became limited in 1875, known as *Sköfde Gjuteri och Mekaniska Verkstad* or simply *Gjuteriet*. Products ranged from pots and vents to stoves and brewery equipment. Soon Gjuteriet also started manufacturing agricultural equipment and equipment for sawmills.

The company expanded heavily in the early 1900s, and started producing <u>steam engines</u> and <u>water turbines</u> for hydraulic power plants. In 1907, a very fruitful co-operation with the Stockholm-based engineering company *Fritz Egnell* began, with a one-cylinder 3 hp compression ignition engine. The engine was simply named *B1* - but a five-man committee was set to find a name that would catch on. The committee failed to agree on a catchy name, but because it had five members, settled for *Penta*.

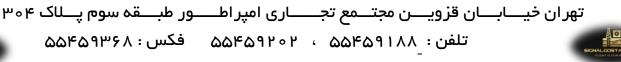
In 1916, Egnell bought the company and the name changed to **AB Pentaverken**. Production was concentrated on engines, mostly for <u>maritime</u> applications. The years immediately after <u>World War I</u> were economically harsh, but a new product was introduced: a small two cylinder U2 outboard engine designed by Carl-Axel Skärlund. The U2 was slightly improved in 1926, and renamed U21 and remained in production until 1962. The U2/U21 was a great success and exported worldwide. Citation needed In many countries, U21 is still synonymous with outboard engine.

In 1925, Penta was approached by <u>Assar Gabrielsson</u>, the founder of Volvo, who needed an engine for the first Volvo automobile. Penta then designed the four cylinder 28 hp side valve *Typ DA* engine for the <u>Volvo</u> ÖV 4. In 1935, Penta became a subsidiary of Volvo

در سال ۱۸۶۸، مهندس Johan George Grönvall، همچنین به نام John G. Grönvall، یک کارگاه مکانیکی و ریخته گری در سال ۱۸۶۸ محدود شد و به نام Sköfde Gjuteri och Mekaniska در Verkstad یا به سادگی Gjuteriet شناخته شد. محصولات از قابلمه و هواکش گرفته تا اجاق گاز و تجهیزات آبجوسازی را در بر می گرفت. به زودی Gjuteriet همچنین شروع به تولید تجهیزات کشاورزی و تجهیزات برای کارخانه های چوب بری کرد.

این شرکت در اوایل دهه ۱۹۰۰ به شدت گسترش یافت و شروع به تولید موتورهای بخار و توربین های آبی برای نیروگاه های هیدرولیک کرد. در سال ۱۹۰۷، همکاری بسیار مثمر ثمری با شرکت مهندسی فریتز اگنل مستقر در استکهلم با موتور یک سیلندر اشتعال تراکمی ۳ اسب بخار آغاز شد. موتور به سادگی B1 نام داشت – اما یک کمیته ۵ نفره قرار شد تا نامی را پیدا کند که مورد توجه قرار گیرد. کمیته نتوانست در مورد یک نام جذاب به توافق برسد، اما چون پنج عضو داشت، به پنتا رضایت داد.

در سال ۱۹۱۶، اگنل شرکت را خرید و نام آن به Pentaverken تغییر یافت. [۲] تولید بر روی موتورها متمرکز بود، عمدتاً برای کاربردهای دریایی. سالهای بلافاصله پس از جنگ جهانی اول از نظر اقتصادی سخت بود، اما محصول جدیدی معرفی شد: یک موتور کوچک دو

	تاريخ:.
شماره فایل:	
	پيوست:

سیلندر U2 که توسط Carl-Axel Skärlund طراحی شده بود. U2 در سال ۱۹۲۶ کمی بهبود یافت و به U21 تغییر نام داد و تا سال ۱۹۶۲ در تولید باقی ماند. U2/U21 موفقیت بزرگی بود و در سراسر جهان صادر شد.

در سال ۱۹۲۵، آسار گابریلسون، بنیانگذار ولوو، به سراغ پنتا رفت که به موتوری برای اولین خودروی ولوو نیاز داشت. پنتا سپس موتور چهار سیلندر سوپاپ جانبی ۲۸ اسب بخاری Typ DA را برای ولوو 4 ÖV طراحی کرد. در سال ۱۹۳۵، پنتا به یکی از شرکت های تابعه ولوو تبدیل

Current operations

عملیات جاری

Volvo Penta has introduced several industry-first innovations to the marine engine market, including the sterndrive unit, contra-rotating propellers Duoprop, and Forward Drive. In 2005, Volvo Penta launched the first IPS (Inboard Performance System) engine, a new "pod type" boat drive system with counter rotating forward-facing propellers operated by a joystick. Its engines are used by more than 140 boat manufacturers, [4] including Tiara Yachts, Fairline Boats, Sunseeker, Riviera, Four Winns, Sea Ray, Hanse, Bavaria and Cranchi. In conjunction with Volvo owned CPAC Systems, Volvo Penta and Yamaha Motor signed an agreement involving technological partnership in December 2010. Volvo Penta have a strong presence in the Marine Commercial segment; many passenger ferries, workboats, Military vessels, dive support vessels and fishing vessels utilise Volvo Penta engines for propulsion, power generation or auxiliary equipment such as bow thrusters. Most recently, Volvo Penta has been the number one choice of propulsion and power generation for offshore wind farm vessels, a.k.a. Crew transfer vessel (CTV). Operators can appreciate the reliability and performance from Volvo Penta engines and IPS propulsion systems. With everdemanding focus on reducing CO₂ emissions, Volvo Penta have released to market a hybrid solution for utilising electric motors mated to IPS drives

ولوو پنتا چندین نو آوری در صنعت را به بازار موتورهای دریایی معرفی کرده است، از جمله واحد sterndrive، پروانههای ضد چرخش Duoprop و Forward Drive. در سال ۲۰۰۵، ولوو پنتا اولین موتور IPS (سیستم عملکرد درونی) را راه اندازی کرد، یک سیستم محرک قایق جدید "نوع غلاف" با ملخ های چرخان رو به جلو که توسط یک جوی استیک کار می کنند. موتورهای آن توسط بیش از ۱۴۰ سازنده قابق، [۴] از جمله Sea Ray ،Four Winns ،Riviera ،Sunseeker ،Fairline Boats ،Tiara Yachts سازنده قابق Bavaria ،Hanse و Cranchi استفاده مي شود. ولوو پنتا و ياماها موتور در ارتباط با سيستمهاي CPAC متعلق به ولوو، در دسامبر ۲۰۱۰ قراردادی را امضا کردند که شامل مشارکت فناوری بود. بسیاری از کشتیهای مسافربری، قایقهای کاری، کشتیهای نظامی، کشتیهای پشتیبانی غواصی و کشتیهای ماهیگیری از موتورهای ولوو پنتا برای نیروی محرکه، تولید نیرو یا تجهیزات کمکی مانند پیشرانههای کمانی استفاده میکنند. اخیراً، ولوو پنتا انتخاب شماره یک پیشرانه و تولید نیرو برای کشتیهای مزارع بادی فراساحلی، با نام مستعار کشتی انتقال خدمه (CTV) بوده است. اپراتورها می توانند از قابلیت اطمینان و عملکرد موتورهای ولوو پنتا و سیستم های پیشرانه IPS قدردانی کنند. ولوو پنتا با تمرکز همیشه بر کاهش انتشار CO2 راه حلی هیبریدی برای استفاده از موتورهای الکتریکی متصل به درایوهای IPS را به بازار عرضه کرده است.

تاریخ:: شماره فایل: ...... پیوست:

Dual engine control levers by Volvo Penta Marine of a SAY 42 carbon yacht

اهرم كنترل موتور دوگانه توسط Volvo Penta Marine یک قایق بادبانی كربنی SAY 42

Industrial engines

The company sells its engines to a variety of users, including many <u>generator</u> manufacturers, such as Aggreko <u>Sdmo</u>, <u>Genpower</u>, <u>Kohler</u> and <u>Shanghai Dingxin Electric Group</u>. Its engines are also used in mining equipment and stone-crushing machinery.

موتورهای صنعتی این شرکت موتورهای خود را به کاربران مختلفی از جمله بسیاری از تولیدکنندگان ژنراتور مانند Aggreko Sdmo Kohler ،Genpower و Shanghai Dingxin Electric Group می فروشد. از موتورهای آن در تجهیزات معدن و ماشین آلات سنگ شکن نیز استفاده می شود.

Manufacturing bases

The company has a number of manufacturing bases for diesel engines at <u>Vara, Sweden</u>; <u>Lingang, China</u>; and <u>Lexington, Tennessee</u>, <u>United States</u>, for all gasoline engines and <u>sterndrives</u>. Volvo Penta operates worldwide and has around 4,000 dealers in 130 countries.

مبانی تولید این شرکت تعدادی پایگاه تولیدی برای موتورهای دیزلی در Vara، سوئد دارد. لینگانگ، چین؛ و لکسینگتون، تنسی، ایالات متحده، برای همه موتورهای بنزینی و استندریوها. ولوو پنتا در سراسر جهان فعالیت می کند و حدود ۴۰۰۰ نمایندگی در ۱۳۰ کشور جهان دارد.

